ALMINE RECH

Summer show
After the Encounter

Jul 4 — Aug 1, 2026 | Brussels

Almine Rech Brussel presenteert met genoegen 'Summer show: After the Encounter', een groepstentoonstelling met werken van Cece Philips, Christian Quin Newell, Christopher Hartmann, Chloe Wise, Amanda Wall en Konrad Żukowski, te zien van 4 juli tot 1 augustus 2026.

Hoe vaak, terwijl je door een drukke stadsstraat wandelt of uit een treinraam kijkt, komen er geen vragen bij je op over de talloze levens die aan je voorbijflitsen? In ‘After the Encounter’ presenteert Almine Rech Brussel een selectie schilderijen die deze drang onderzoeken, met speciale aandacht voor intieme momenten, dromen en verbeelde werelden. Terwijl elk afzonderlijk tafereel wordt gedeeld, wekken de werken samen een gemeenschappelijk gevoel van menselijkheid op.

De tentoonstelling met werken van Cece Philips, Christian Quin Newell, Christopher Hartmann, Chloe Wise, Amanda Wall en Konrad Żukowski belicht kunstenaars die geleefde ervaringen omzetten in expressieve vormen. Intimiteit staat centraal; gevoel gaat voor uitleg. Levendige beelden en ongeremde emoties komen naar boven met een stille intensiteit, waarbij het doek een ruimte wordt waarin innerlijke werelden zichtbaar worden.

In de weemoedige stadsgezichten van Cece Philips bieden ramen korte inkijkjes in de verscheidenheid van het bestaan. Voor haar recente werken heeft de kunstenaar de concertzaal opgezocht, waarbij *Between Brush and Baton* ons rechtstreeks in de orkestbak plaatst. Synesthetisch en dynamisch beweegt de compositie mee met de gebaren van de dirigent, terwijl de strijkers aanzwellen tot een crescendo.

Ondertussen voert het werk van Christian Quin Newell ons naar een ander universum, dat verleden noch toekomst is: droomachtige landschappen bevolkt door mystieke, psychologisch gelaagde personages. Hoewel de werken verbonden zijn door een gedeelde gevoeligheid, behoudt elk werk zijn eigenheid, als een visioen.

Bedden, de meest intieme plekken in huis, vormen het beeldende decor voor verschillende werken van de tentoonstelling. De verfrommelde lakens van Christopher Hartmann doen denken aan seks, maar ook aan alledaagse nabijheid, de belofte van intimiteit. Voor Amanda Wall is het bed een toevluchtsoord, met zich vermenigvuldigende figuren en gespiegelde, herhalende beelden die verwijzen naar een zich ontwikkelend zelfbeeld, de vrijheid om te veranderen wanneer men zich terugtrekt in de eigen wereld. *Sleeping* van Konrad Żukowski’s toont een man die zich heeft opgevouwen in dromen, onbereikbaar voor de wakkere wereld, bewaakt door een geliefde of vriend.

In *Body Part* presenteert Chloe Wise een stilleven dat draait om consumptie, verspilling en overdaad: een portret van het moderne leven. Tussen ordening en wanorde in suggereert de licht sinistere verzameling objecten eindeloze verhalen. Een ander werk van Wise, *Finders seekers*, brengt dezelfde gevoeligheid naar het figuratieve. In een extreme close-up daagt een vrouwelijk lichaam ideeën over schoonheid, comfort en verlangen uit.

Elke ontmoeting ontvouwt zich in twee stappen: eerst tussen de kunstenaar en haar doek, daarna tussen het doek en de toeschouwer. Deze driehoeksrelatie verdiept en verbreedt de ervaring, waardoor een intimiteit kan worden uitgedrukt in de beslotenheid van het atelier om vervolgens te worden gedeeld met de kijker, die wordt uitgenodigd binnen te treden in de vertrouwenscirkel.

'After the Encounter' roept de tederheid en kwetsbaarheid van gefluisterde geheimen en veelbetekenende blikken op, de langzame onthulling van de meest persoonlijke hoeken van de geest. Betekenis ontstaat door resonantie en opeenstapeling, een gedeeld visueel veld dat wordt gevormd door nabijheid, emotie en diepte. Op zoek naar het universele dat verborgen ligt in het specifieke transformeren deze kunstenaars waarnemingen en indrukken tot blijvende beelden. Zoals Edward Hopper in 1953 uitlegde, kan schilderkunst dienen als een kanaal voor empathie en begrip, een venster op het innerlijk van een ander: "Grote kunst is de uiterlijke uitdrukking van een innerlijk leven in de kunstenaar, en uit dit innerlijk leven volgt zijn persoonlijke visie op de wereld ... Het innerlijk leven van een mens is een uitgestrekt en veelzijdig rijk en houdt zich niet alleen bezig met stimulerende composities van kleur, vorm en ontwerp."[1]

— Louisa Mahoney, Onderzoekster

[1] Oral history-interview met Edward Hopper, 17 juni 1959. Archives of American Art, Smithsonian Institution.